

ಮರಳುವಾಗ ಚುರುಗುಡುವ ಬೆರಳು ಚೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಕಚ್ಚಿದೆ ಎಂಬ ಸೂಚನೆ ನೀಡಿತು. ಆದರೂ ಆ ನೋವು ಅದೇನೋ ಹಿತವಾಗಿದೆ ಅನಿಸಿತು.

ಬರುವಪ್ಪುರಲ್ಲಿ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆ ಯುವ ಜೋಡಿಯೊಂದು ಬಂದು ಕೂಟಿತ್ತು. ಅವರು ಅದೆಪ್ಪು ಮೃಮರೆತಿದ್ದರೆಂದರೆ ಇವನು ಬಂದದ್ದೂ ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಬೆಳಕಿನಲ್ಲಿ ಶಾಂತಾರಾಮನಿಗೆ ತಾನು ಮತ್ತು ಕುಸುಮಣಿ ಕಲಿರಿವಂತೆ ಅನಿಸಿತು. ಈಗ ಕುಸುಮ ತನ್ನ ಮುಖವನ್ನು ಬೋಗಸೆಗಳಿಂದ ಹಿಡಿದಂತೆ ತುಟಿಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿದಂತೆ ಕಲ್ಲಿಗೆಸೊಂದ. ಏನಾಶ್ಚ ಯಾ! ಆ ಹುಡಗಿಯೂ ಥೇಟ್ ಹಾಗೇ ಮಾಡಿದಳಿ! ಮುಂದಿನ ಕಲ್ನನೆಗಳ ಸಾಕ್ಷಾತ್ವಾರ್ಥಕ್ಕೆ ತಾನು ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗುವುದು ಸರಿಯಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿವೇಕವೊಂದು ಜಾಗ್ರತ್ತಗೊಂದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹಗುರ ಚಲಿಸಿ ಪಾಲ್ ಟೋಫಾಮಿನ ಜನಜಂಗಣಿಯ ತುದಿಯತ್ತ ನಡೆದವನು ಇನ್ನೊಮ್ಮೆ ಹಿಂರಿಗಿ ನೋಡಿದ. ವಿರಹದಲ್ಲಿ ಸೋರಿದ್ದ ಬೆಂಚು ಮತ್ತೆ ಶ್ರೀಸ್ವಿಷ್ಟರ್‌ದಿಂದ ಬೆಳಗುತ್ತಿತ್ತು!

ಮೇಗಾಬಾಳು ಕುಗಳು ಕಿರುಬಳ್ಳು ಕುಗಳು ನಡುವೆಯೂ ಮಾನಸರೋವರ ಸ್ವೇಳಿನಲ್ಲಿ ಎಂದಿನೆಂತೆ ನೂರಾರು ಲೋಕಲ್ಲು ಗಳು ನಿರ್ವಿಕಾರವಾಗಿ ಚಲಿಸಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರ ಬದುಕನ್ನು ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ದುವುದು ಮುಂದುವರಿದಿತ್ತು. ಶಾಂತಾರಾಮನಿಗೆ ಶ್ರೀನಿವಿಂದ ಇಳಿದವನೆ ಎಲ್ಲರಂತೆ ಏಕಮುಖ ಚಲನೆಯಲ್ಲಿ ಮುನ್ನಡೆಯುವುದು ರೂಧಿಯಾಗಿತ್ತು. ಕತ್ತುದಲ್ಲಿ ಸಾಧಾಯಾಗುಳಿದ ಮಾನಸರೋವರದ ಬೆಂಚಿನ ಮೇಲೆನೀ ಯುವಪ್ಪೇಮಿಗಳ ಸುತ್ತ ಹ್ಯಾಪಿ ಎಂಡಿಗೊ ಪ್ರೇಮ ಕತೆ ಬರೆಯಲು ಶುರುಮಾಡಿದ್ದ. ಈ ನಡುವೆ ವಿರಹದುರಿಯ ಕವನಗಳಲ್ಲಿ ಅಂತಿಮ ನಿಲ್ಲು ಬದುಕಿಗೆ ವಿಮುಖವಾಗದಂತೆ ಎಳ್ಳಿರಿಕೆ ವಹಿಸಿದ್ದ ಸಂಕೀರ್ಣ ಮನಸ್ಸಿನ ಅನಾವರಣಿದಲ್ಲಿ ಶ್ರೀತಿ, ಪ್ರೇಮ, ವಿರಹ, ವಿದಾಯಗಳಿಗೆ ಘನತೆಯ ಧ್ವನಿಯನ್ನೇ ಪ್ರಚಾಪ್ಯೂವಕವಾಗಿ ಅಯ್ಯಿಕೊಂಡಿದ್ದ.

ಆ ದಿನ ಅವನು ಮಾನಸದಲ್ಲಿ ಇದಾಗ ಹೋತ್ತು ಇನ್ನೂ ಮೇಲಿತ್ತು. ಕಥೆಯ ಗುಂಿನಲ್ಲಿದ್ದವನ ಹೆಚ್ಚಿಗಳು ವಿರುದ್ಧ ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿ ಚಲಿಸಿ ಹಳೆಯ ಬೆಂಚಿನತ್ತ ಒಯ್ದು ದ್ವು ಗೊತ್ತೇ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಚಲನೆ ಅದೆಪ್ಪು ಅಪ್ರಜ್ಞಾಪೂರ್ವಕವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿ ತಲುಪಿದಾಗ ‘ಅರೆ’ ಎಂದು ಕಡತಗೊಂಡಿದ್ದ. ಸರಿ, ಬಂದಾಗಿದೆ. ಬೆಂಚೂ ಭಾಲೀಯಿದೆ, ಸ್ನೇಹಮೊತ್ತು ಕೂಡ್ರೋಣ ಎನಿಸಿ ಅಲ್ಲೇ ಕೂತದ್ದೂ ಆಯಿತು. ತನ್ನ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವದ ಭಾಗವೇ ಆಗಿದ್ದ ಬೆಂಚು ಈಗ ಪರಿಸೀಯ ಭಾವವನ್ನು ಉಂಟುಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಯುವಪ್ಪೇಮಿಗಳು ಆಗಿಮಿಸುವ ಮಾದಲು ಬಂದಿಪ್ಪು ಹೊತ್ತು ಇಂದ್ರ ಹೋದರಾಯಿತು ಎಂದುಕೊಂಡ. ಭರತಕ್ಕ ಭಾದಿಯಲ್ಲಿ ನೀರು ಏರಿ ಹಕ್ಕಿರದ ಕಾಂಡ್ವು ಪ್ರೋದೆಯಲ್ಲಿ ತೆರೆಗಳ ತುಳುಕಾಡುವುದು ಕೇಳುತ್ತಿತ್ತು. ಹೌದೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವ ಹೆಚ್ಚಿ ಸದ್ಯ ಕೇಳಿದರಾಗಿ ತಿರುಗಿದರೆ ಅದೇ ಹುಡುಗಿ! ತೇರ ಹಕ್ಕಿರದಲ್ಲಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದಾಲೆ. ಹುಡುಗ ಇನ್ನೇನು ಬರಬಹುದು, ಇದು ಪ್ರೇಮಿಗಳ ಬೆಂಚು ಆದರೇನೇ ಚಂದ, ವಿರಹಿಗಳಿಂದಲ್ಲ ಎಂದು ಮನಸಲ್ಲೇ ನಕ್ಕು ಎದ್ದು ನಿಂತ. ಹುಡುಗಿ “ಸರ್ ಕೂಡ್ರೀ ಶ್ಲೀಂ” ಎನ್ನುತ್ತಾ ತಾನೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕೂತಕು.

“ಸರ್, ನನ್ನೇಸರು ಜಾಣಿನೋ... ನಮ್ಮಾರು ವಿಜಾಪುರ... ಆ ದಿನ ನಿಮ್ಮ ಸಿಟಲ್ಲಿ ನಾವ್ ಕೂಡ್ರೀಟ್ಟಿ ನೀವು ಎದ್ದೋಗುವಂತೆ ಮಾಡಿದಿಂದ... ನೀವು ಯಾರಿಗೋ ಕಾಯಿದೋ ಪನೋ!” ಎಂದು ಮಾತು ನಲ್ಲಿ ಕಿರಳು. ಶಾಂತಾರಾಮ ಪಾಲ್ ಟೋಫಾಮಿನ ಇನ್ನೊಂದು ತುದಿಯತ್ತ